

Phân tích tác phẩm Cô bé bán diêm

Author : Hồng Thắm

Đề bài: Anh chị hãy phân tích tác phẩm Cô bé bán diêm

Chắc hẳn những ai được cắp sách đến trường đều biết đến An - đéc-xen. Ông sinh ra trong một gia đình nghèo khó tại Đan Mạch, ông vốn là người đa cảm và có năng khiếu viết văn và rồi ông trở thành nhà văn nổi tiếng với loại truyện dành cho thiếu nhi. Cô bé bán diêm là câu chuyện vô cùng cảm động về số phận bất hạnh của một cô bé nghèo khổ trong xã hội tư bản đương thời. Tình yêu thương con người và niềm tin vào thắng lợi cuối cùng của điều thiện là nội dung bao trùm lên toàn bộ sáng tác của An-đéc-xen.

Câu chuyện được chia làm ba phần, phần thứ nhất tác giả giới thiệu hoàn cảnh cơ cực của cô bé bán diêm. Phần thứ hai kể về những lần quẹt diêm và bao hình ảnh đẹp để hiện lên trong trí tưởng tượng của cô bé. Phần thứ ba là phần miêu tả cái chết thương tâm của cô bé trong đêm đông giá lạnh.

Thời gian xảy ra câu chuyện là vào đêm giao thừa, đáng nhẽ ra là mọi người phải được sum họp bên gia đình để cùng nhau đưa tiễn năm cũ và chào đón mọi thứ tốt đẹp từ năm mới trong không khí thiêng liêng, ngập tràn hạnh phúc. Nhưng chỉ riêng cô bé mồ côi mẹ, đầu trần chân đất, váy áo đều rách, bụng đói meo vẫn đang lẩn mò trong bóng tối. Suốt ngày hôm nay, cô lang thang khắp nơi mà không bán được bao diêm nào.

Xung quanh là không khí tràn đầy ảm áp của số mọi nhà đều sáng rực đèn và mùi ngổng quay thơm phức. Những hình ảnh gợi nhớ lại những ngày tháng năm xưa khi được đón giao thừa bên bà nội trong căn nhà xinh xắn có cây thường xuân bao quanh. Ở đây tác giả đã sử dụng biện pháp đối lập tương phản để làm nổi bật tình cảnh hết sức tội nghiệp của cô bé. Em đang rét và có lẽ càng rét hơn khi thấy mọi nhà sáng rực đèn. Chẳng có điều gì tốt đẹp đang chờ cô bé ngoài cái xơ xĩnh tối tăm, rét mướt những lời mắng chửi của người cha thô lỗ cộc cằn. Những lần đón giao thừa năm xưa vui vẻ cùng bà và mẹ đã đi vào dĩ vãng. Tai học đã làm cho gia đình cô tan nát.

Giờ đây, cô bé ngồi nép trong một góc tường giữa hai ngôi nhà để ngăn gió cho đỡ lạnh. Không bán được diêm, sợ bị cha đánh đòn nên cô chẳng dám về nhà và cho dù có ở nhà cũng lạnh chẳng kém ở đây.

Giữa đêm giao thừa rét buốt cô bé lủi thủi một mình với chiếc giỏ đựng diêm. Lúc em ngồi nép vào chiếc bờ tường kia cũng là lúc những khao khát cháy bỏng bùng lên trong trái tim nhỏ bé ấy. Đôi bàn tay em cứng đờ vì lạnh em ao ước được sưởi ấm bằng một que diêm và cuối cùng em cũng đánh liều và quẹt một que diêm. Diêm bén lửa thật là nhạy ngọn lửa lúc đầu xanh, dần dần biến mất đi, trắng ra, rực hồng lên quanh que gỗ, sáng chói trông đến vui mắt. Thật là để chịu đời bàn tay em hơ trên ngọn lửa, bên tay cầm diêm ngón cái nóng bỏng lên. Em ao ước lúc này mà được ngồi gần một cái lò sưởi thì sung sướng biết bao.

Em vừa duỗi chân ra thì lửa vụt tắt, lò sưởi biến mất. em ngối đó nhìn que diêm đã tàn hẳn em bần thần cả người và nghĩ rằng cha em đã giao cho em đi bán diêm đêm nay về nhà thế nào cũng bị ăn mắng. Em quẹt que diêm thứ hai, diêm cháy và sáng rực lên, bức tường như biến thành một bức tường vải màu. em nhìn thấu vào tận trong nhà bàn ăn đã dọn, khăn trải bàn trắng tinh, trên bàn toàn đĩa bằng sứ quý giá và có cả một con ngỗng quay nhưng điều kì lạ là con ngỗng nhảy ra khỏi đĩa và mang cả dao ăn, tiến về phía em. Đáng buồn thay những hình ảnh đó chỉ hiện lên trong chốc lát khi lửa tắt xung quanh em là một màu đen tối mịt, chỉ còn lại những màn sương đêm lạnh buốt, cái đói rã rời và đáng sợ hơn cả nỗi cô đơn không ai chia sẻ. Không có bàn ăn thịnh soạn nào cả, cũng chẳng có ngỗng quay mà chỉ toàn một màu đen với cánh lạnh giá của đêm đông bao trùm lấy cô bé.

Tuy vậy em không tuyệt vọng. Trí tưởng tượng đã đem lại cho em những ao ước mới em muốn đem Nô-en phải có cây thông nên quyết định quẹt qu thứ ba và bỗng hiện lên một cây thông Nô-en cây được trang trí thật lộng lẫy cùng với hàng ngàn ngọn nến sáng rực. Và que diêm nữa vào tường một ánh sáng xanh tỏa ra xung quanh và em thấy bà đang mỉm cười với em, em reo lên cho cháu đi với, Và em biết khi que diêm tắt thì hình ảnh bà cũng mất đi như những lần khác và em đã quyết định quẹt toàn bộ những que diêm còn lại để níu kéo bà để được bà cho đi theo đến một thế giới không đói rét và đau khổ.

Kết thúc câu chuyện là sự đối lập giữa cảnh đời vui vẻ và cái chết bi thảm của cô bé bán diêm. Sáng hôm sau tuyết đã phủ kín mặt đất, nhưng mặt trời lên, trong sáng, chói chang trên bầu trời xanh hợt mọi người vẫn vui vẻ ra khỏi nhà. Trong buổi sáng lạnh lẽo ấy ở một góc tường người ta thấy một em bé gái có đôi má hồng và đôi môi đang mỉm cười em đã chết vì giá rét trong đêm giao thừa.

Em bé thật đáng thương. Trong xã hội tư bản thiếu sự đồng cảm và tình yêu thương giữa người với người nhà văn an-đéc-xen đã viết truyện này với niềm xót thương vô hạn đối với cô bé không may mắn. tuy vậy nội dung câu chuyện Cô bé bán diêm với kết thúc thương tâm của nó vẫn khiến người đọc rơi nước mắt.